

VUI MỪNG TẠ ƠN CHÚA

Cao Huy Hoàng
CỔ TÍCH

Những ngày đầu tiên vào chủng viện, tuổi 12 ngu ngơ từng lời ăn tiếng nói, từng dáng đứng nết đi, từng giờ kinh giờ lễ chưa biết thế nào là mến yêu kết hiệp. Tuổi của một thuở xa rời vụng về lăm- cái vụng về đơn sơ Chúa không chấp nhất- "con muốn làm linh mục".

Ước muốn ấy tròn trịa dần nhờ ơn Chúa. Chúa thương tôi luyện anh em trong môi trường chủng viện. Những giờ thánh lễ, kinh nguyện sốt sắng, những buổi huấn đức khôn ngoan, những lần linh hướng thánh thiện, những gương sáng đạo đức của quý Cha, quý Thầy, quý anh lớp lớn... đều là ơn Chúa cách lạ lùng cho một chủng sinh trưởng thành dần dần trong ơn gọi. Từ một khung nhà gỗ đơn sơ nóng bức, đến một chủng viện đầy đủ hơn, giữa một thành phố biển Qui Nhơn không kém hoa lệ. Từ một Cha Giám Đốc thẳng thắn, nóng tính nhưng rất mực thương yêu chủng sinh đến một ban Giám Luật nghiêm khắc, một ban Giáo Sư chuẩn mực nhưng rất mến yêu chăm lo ơn gọi Linh Mục đã hình thành nơi anh em chúng tôi những nhân cách tự do trong khung kỷ luật. Chúng tôi với chúng tôi, cũng là ơn Chúa cho chúng tôi. Chúng tôi như những viên sỏi hồn nhiên của cuộc đời được ném vào dòng sông ơn gọi để được va chạm vào nhau thành tròn trịa cho tới ngày Ngài bảo chúng tôi lăn đi tới đâu, lăn đi về đâu cũng được.

Tôi chợt nhớ hai câu thơ của Lm. Trăng Thập Tự:

"Ngày xưa Chúa bảo con đi

Ngày nay Chúa bảo con quì ở đây"

Nhưng, sau biến cố 1975, mỗi anh em như viên sỏi tròn lăn ra giữa cuộc đời. Vì thế xin Cha TTT cho con được đổi lại rằng:

"Ngày xưa Chúa bảo con quì

Ngày nay Chúa bảo con đi giữa đời"

Thật vậy, chủng viện ngày xưa yêu dấu bấy giờ dời về Ruộng Muối ở Qui Nhơn, về Ruộng Mía ở Đồng Tre, Tuy Hòa, dời về mọi ngõ cùng hẻm của khắp miền đất nước. Giám Đốc chủng viện bấy giờ là bà chủ mía, ông chủ lò che, ông chủ ruộng muối... ông nào, bà nào cũng khó tính gập trăm ngàn lần cha Giám Đốc Phaolô ngày ấy! Có những anh em đã lăn vào cuộc đời với nương khoai rẫy mì, ruộng lúa. Những anh em khác buôn thúng bán bưng, bán kẹo kéo, bán bong bóng, lên rừng, xuống biển.... Những Giáo Sư trong chủng viện cuộc đời bây giờ là những cậu bé thích đùa dai giỡn mặt, những bà bán ve chai quần áo sù sì ảm mốc thích làm bạn với ông thầy hết thời, những anh nông dân đồn mía trên đồng mỗi chiều thích mời thầy lai rai vài xị cho quên cuộc sống tối tăm khốn cùng... Chủng viện của một tuổi ấu thơ đang đóng cửa. Chủng viện mới của thời đại Thánh Thần đã mở ra. Mỗi chủng sinh được cất giữ một nơi, nếu không nói là được sai đi một việc. Không hộ khẩu, không thường trú, vô gia cư, bật vô âm tín. Được tin nhau, vượt qua mấy trăm cây số tìm đến thăm nhau. Chiếc xe than gỗ trên đường bình bịch, cháy mấy chục cây số cỏ ven đường phía sau lưng, chúng tôi ngậm ngùi gặp nhau thương thương mừng mừng tủi tủi...Thầy Bản nói: "Nghe tin bạn về ở trong này, mình ghé thăm chút. Nè, biểu mấy tán đường Đồng Tre, tự tay mình làm đó"

NIỀM VUI

Mặc dầu chủng viện của Chúa Thánh Thần không được gọi là "chủng viện chính qui", Chúa Thánh Thần vẫn đào tạo anh em thành những chủng sinh luôn nhiệt thành trên cánh đồng lúa mới. Ngài hướng anh em đến một mùa gặt mới, một mùa bội thu, nhưng cũng là một mùa gặt đầy gian nan và nước mắt. Có những anh em đã vui mừng trong ơn gọi ở bậc sống hôn nhân, làm chứng nhân giữa đời thường. Nhưng rồi tính đi tính lại thì vẫn không thua kém thời chủng viện mở cửa. Xác suất trong mỗi lớp được Chúa thương chọn tiến lên bàn thánh tuy không cao, nhưng không thể nói là hiếm hoi hay không có, "gọi thì nhiều mà chọn thì ít". Có lớp được 6, 7 linh mục trên tổng số 60. có lớp được 3, 4; có lớp được 1, 2. Hầu như lớp nào cũng có.

Mỗi lần nghe tin phong chức Linh Mục, là mỗi lần chúng tôi ngong ngóng hỏi nhau xem có tên của những người bạn cùng lớp đã một thời rong ruổi. Thế rồi, giờ của Chúa đã đến thì không ai cản được, chúng tôi lần lượt vui mừng tạ ơn Chúa đã thương chọn những anh em chúng tôi lên hàng tư tế thừa tác của Ngài: Grêgôrio Văn Ngọc Anh, Giuse Lê Thu Thâu (Qui Nhơn), Dominico Đặng Văn Trung (Long Xuyên), Phanxico Võ Quang Thanh (Xuân Lộc) và cuối cùng là Vinh Sơn Nguyễn Văn Bản (Tuy Hòa, Qui Nhơn 16-9-1993).

NIỀM VUI MỚI

Nói riêng chuyện Cha Bản- anh em nào chưa biết thì nên biết, và nếu biết rồi thì sẽ phải vui mừng hơn,

tạ ơn Chúa nhiều hơn- Cha Bản không học ở Đại Chủng Viện chính qui nào trước khi chịu chức Linh Mục. Cha Bản chưa hề làm cha sở - Chịu chức Linh Mục xong, Cha Bản làm cha phó Giáo Xứ Tuy Hòa 3 năm, rồi đi du học. Du học về làm Giám Đốc Chủng Viện Qui Nhơn và Giáo Sư Đại Chủng Viện Nha Trang...Chưa hề làm Cha sở.

Trong thời gian du học về, đã có tin phong phanh về candidat Giám Mục. Anh em trong lớp có lần hỏi về việc này, Cha Bản trả lời rằng: "Ai mà dám biết chuyện ấy. Chính mình cũng chẳng dám nghĩ tới. Cứ để Chúa Thánh Thần làm gì thì làm". Thiết nghĩ, đó là tâm tình của một chủng sinh thuộc đại chủng viện chính qui của Chúa Thánh Thần.

Ngày 21-2-2009, 20g00 vừa đọc bản tin Đức Giáo Hoàng Benedict XVI bổ nhiệm Cha Vinh Sơn Nguyễn Văn Bản làm Giám Mục Chính Tòa Ban Mê Thuật, tôi thật sự vui mừng nhưng bỗng nổi da gà vì lo sợ. Cái cảm giác tự nhiên?

Không, tôi thấy lo sợ thật, một trọng trách quá lớn đối với người anh em. Vì kèm theo bản tin ấy, là hiện tình giáo phận và con số tín hữu: "293.718 anh em người kinh và trên 67.408 anh em sắc tộc cùng song hành trên con đường đức tin, chung sinh hoạt trong 88 giáo xứ, 58 giáo họ" (thư mục vụ của Đức Cha Phaolô Nguyễn Văn Hòa, Giám Quản GP. BMT). 22g15, Tôi gọi điện cho Chi, gặp cả Chi, Long và Trung đang ở nhà Long. "Bản được chọn làm Giám Mục rồi". "Hả? Ở đâu? Phan Thiết hả?" "Không, Ban Mê Thuật" " Chắc không vậy?" "Vietcatholic mới đưa tin chính thức thông báo của Đức Cha Hòa mà" "Ồ, Mừng quá. Tạ ơn Chúa. Cầu nguyện thật nhiều, nhé, tội nghiệp". Tôi gọi Minh "con" ở Nha Trang, chỉ với một câu gãy gọn. "Ồ Mừng quá. Tạ ơn Chúa". Rồi tôi gọi cho Cha Bản, chúc mừng. Cha Bản cùng các thầy mới đi viếng Đức Mẹ ở Trung Tâm Thánh Mẫu Ghềnh Ráng về. Cha Bản nói " Cảm ơn Hoàng nhé, nhớ cầu nguyện và hỗ trợ cho mình. Mình luôn mong anh em cựu chủng sinh cầu nguyện và hỗ trợ cho mình trong sứ vụ mới". Sáng hôm sau, anh em tôi đã thông tin cho nhau tin vui này, không quên lời nhắc nhở nhau cầu nguyện thật nhiều cho người anh em trong sứ vụ mới. Nhóm anh em lớp ở Sài Gòn xôn xao vui mừng. Việt, Thống, Nhung, Dương ở hải ngoại, Toàn ở Vũng Tàu, Tôn ở Lương Sơn, Đức ở Cam Ranh cũng vui mừng không kém. Thống ở Mỹ, thì gọn gàng thực tế hơn nhiều: "Đây là cơ hội Chúa thương cho anh em lớp mình gặp nhau, ráng mà tìm nhau cho hết, đi với nhau, ngủ với nhau, ăn nhậu với nhau một chuyến Ban Mê Thuật, cho biết "nhà chồng" của người anh em". Anh Huỳnh Xuân Thượng, trên chúng tôi 2 lớp, đang bại liệt nằm một chỗ ở Vũng Tàu, cũng điện cho anh em chúng tôi chúc mừng rằng: "Hoàng ơi, ấy là chuyện của Đức Chúa Trời. "Việc ngồi bên hữu hay bên tả là việc của Cha Ta". Lớp nào cũng có linh mục. Nhưng có tới 20 lớp sau lớp Đức Cha Phêrô Nguyễn Soạn, mới có một Giám Mục đấy! Hãy tạ ơn Thiên Chúa. Muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương".

ĐÁNG VUI MỪNG HƠN CẢ

Vui mừng mà tại sao tội nghiệp? Một cái "si irréal" cho mỗi người, có lẽ sẽ hiểu được nỗi lòng của một vị Tân Giám Mục vào tuổi 53. Vinh quang trước mắt hay Thập giá trước mặt? Có lẽ chính Đức Tân Giám Mục hiểu hơn ai cả. Bởi trong anh em chúng tôi, nhất là những anh lớp lớn, hay có câu nói đùa kiểu chơi chữ, đùa mà rất thật: "Giám Mục" là "dám mục nát". Hình ảnh của một con chiên bị đem đi sát tế không phải là hình ảnh của những vinh quang, mà là hình ảnh của khổ nhục. Chúa sai Đức Tân Giám Mục Vinh Sơn đến Giáo Phận Ban Mê Thuật như đã sai Abraham đem con mình "đến một ngọn núi ta sẽ chỉ". Vì như lời của Cha Antôn Lê Quang Trình, Nghĩa Phụ của Đức Cha Bản: "Cha Bản chưa biết nhiều về Ban Mê Thuật".

Trong niềm vui và nỗi lắng lo chung cho người anh em rất thương mến làm Giám Mục Chính Tòa Ban Mê Thuật, một chia sẻ rất đáng trân trọng của anh Huỳnh Xuân Thượng gửi đến tôi sáng nay: "có một điều đáng vui mừng hơn cả".

Đó là:

"Đức Cha Vinh Sơn Nguyễn Văn Bản đã tìm được những chỗ dựa vững chắc cho sứ vụ Giám Mục"

-Chỗ dựa thứ nhất: Chúa Thánh Thần.

Spiritu Ambulate là khẩu hiệu của Ngài. Ambulate, có thể dịch là "hãy sống, hãy lớn lên, hãy bước đi..."

Và quả thực, nhìn lại một chặng đường từ cổ tích đến hôm nay, đúng là Đức Cha Bản đã sống, đã lớn lên, đã bước đi và bây giờ bước tiếp trong Chúa Thánh Thần, Đấng Bảo Trợ vững chắc. Qua trao đổi, chúng tôi nhất trí cùng anh em xác tín lại mấy điều mà anh em vẫn nhắc nhở cho nhau trong đời:

Không có Chúa Thánh Thần, chẳng ai biết gì về Thiên Chúa, càng không biết gì về Chúa Giêsu, càng không thể sống trong nguồn mạch ân sủng, cũng không có ơn cứu chuộc. Chúa Thánh Thần sáng tạo, bay là là trên đất. Thiên Chúa thổi nguồn khí thiêng của Thánh Thần vào con người. Ơn Cứu chuộc là Đức Giêsu, bởi phép Chúa Thánh Thần. Chúa Thánh Thần dẫn đưa lịch sử cứu độ về đến đích.

Chúa Thánh Thần đã bắt đầu và sẽ kết thúc tất cả mọi công trình Thiên Chúa. Chúa Thánh Thần vừa dẫn dắt vừa ủi an, vừa đốt cháy vừa đập tắt...Chúa Thánh Thần là gió, là bão, là làn gió nhẹ, là lửa, là nước, là dầu thánh hiến, là bàn tay nâng niu... là tất cả cho ơn cứu độ. Chúa Thánh Thần là "thần linh mơ hồ" của bao dân tộc thiểu số chưa được mạc khải... Còn cụ thể hơn, với đức tin đơn sơ nếu không

nói là lạc hậu của những con người hữu thần ở các bộ lạc Tây Nguyên của Đức Tân Giám Mục thì Chúa Thánh Thần là ánh sáng của Thiên Chúa Thượng Trí...sẽ hỗ trợ tối đa, và sẽ soi dẫn đúng cách cho nhiệt thành của Đức Tân Giám Mục trong công cuộc truyền giảng Tin Mừng. Đúng như lời thơ suy niệm đầy tính thần học của Cha Trăng Thập Tự.

Nhờ sức mạnh của Thánh Thần mới có thể sống cuộc sống tế hiến của Đức Giêsu, mới có thể tôn vinh Chúa Cha và cứu rỗi muôn người...

Nguyên văn bài thơ của Cha Trăng Thập Tự, lớp anh và lớp Thầy của Đức Tân Giám Mục Vinh Sơn, theo GI 5,25

"Bước đi trong Thánh Thần mà sống như Giêsu Để tôn vinh Danh Cha và cứu rỗi anh em.

Bước đi trong Thánh Thần để dựng xây thế giới Thành mái ấm yêu thương mà ủi an cho đời.

Lạy Thánh Thần Thiên Chúa Chúa vừa là bão tố vừa là gió hiu hiu Xin xóa hết nơi con những xoàng thường của cuộc sống.

Lạy Thánh Thần Thiên Chúa Chúa vừa là bão tố vừa là gió hiu hiu Xin dẫn dắt con theo mà tiến bước trong bình an.

Lạy Thánh Thần Thiên Chúa Chúa vừa là lửa cháy vừa là nước thanh trong Xin hãy đốt thiêu con tẩy sạch ngàn muôn tội lỗi.

Lạy Thánh Thần Thiên Chúa Chúa vừa là lửa cháy vừa là nước thanh trong

Xin tắm mát cho con ngày gió cát sa mạc hoang.

Lạy Thánh Thần Thiên Chúa Chúa là Dầu thánh hiến là bàn tay nâng niu

Xin hãy biến thân con trở thành dụng cụ của Chúa.

Lạy Thánh Thần Thiên Chúa Chúa là Dầu thánh hiến là bàn tay nâng niu Xin hãy đỡ nâng con ngày sóng gió trên trần gian".

Tạ ơn Chúa Thánh Thần. Thật đáng vui mừng, người anh em của chúng con đã chọn Chúa Thánh Thần, một chỗ dựa vững chắc.

-Chỗ dựa thứ hai: Đức Mẹ Maria.

Biết ngày 21-2-2009 sẽ có thông báo về việc tấn phong và bổ nhiệm, Cha Bản và quý Thầy vẫn viếng Đức Mẹ tại Trung tâm Thánh Mẫu Ghềnh Ráng. Nghe nói, trong giờ viếng Đức Mẹ, cha Bản đã dâng mình cho Đức Mẹ cách riêng, mà các Thầy vẫn chưa hiểu điều gì sẽ xảy đến với Cha Giám Đốc của mình. Chuyện thầy trò lên núi Tabor ngày xưa mà Thánh Marco mới kể lại hôm chúa nhật II Mùa chay, làm tôi nghĩ đến một khung cảnh mới, chuyện của Thầy Trò thời đại mới: Cùng với Mẹ, Chúa biến đổi mọi sự theo thánh ý Chúa. Anh Huỳnh Xuân Thượng thì nói: "Đức Tin của Mẹ làm cho Thiên Chúa Cha thay đổi chương trình. Trong tiệc cưới Cana, Chúa Giêsu nói: " Giờ của con chưa đến". Thế mà, Đức Mẹ vẫn bảo: "Ngài bảo gì, anh em cứ việc làm theo". Thế là, Đức Mẹ đã làm cho Thiên Chúa Cha thay đổi ý định: Chúa Giêsu làm phép lạ đầu tiên ngay, để thưởng cho niềm tin tuyệt đối của Mẹ, để giữ uy tín của Mẹ mình".

Quả thật, khi Đức Cha Vinh Sơn chọn ngày 13-5-2009 để bắt đầu sứ vụ mới, chắc chắn Ngài không quên sự can thiệp của Mẹ Maria, nhất là Mẹ Fatima trong thời đại của Chúa Thánh Thần canh tân đổi mới. Tìm đến Mẹ Maria là tìm đến đúng địa chỉ của Nước Thiên Chúa, để nhờ Mẹ, mọi nỗ lực của con người cho Thiên Chúa được hỗ trợ, bầu cử, chuẩn nhận, và bảo lưu cho tới muôn đời.

-Còn những chỗ dựa của Đức Tân Giám Mục, mà chúng tôi tin chắc rồi Ngài sẽ ân cần tỏ bày, sẽ tha thiết yêu cầu, không ai khác hơn là linh mục đoàn giáo phận Ban Mê Thuật và đoàn chiêm yêu quý của Ngài. Hơn thế nữa, là chỗ dựa và cũng là nỗi vui mừng, đó là lòng nhiệt thành của cả cộng đoàn dân Chúa Ban Mê Thuật cùng hướng tới, cùng chung tay vào mùa gặt mới trong Chúa Thánh Thần nơi Tây Nguyên bạt ngàn hùng vĩ, trầm thiêng, và cũng đầy ơn linh thánh.

Chúng tôi vui mừng vì có một người anh em được cất nhắc lên hàng ngũ các tông đồ, coi sóc đoàn chiêm mẹ, nhưng chúng tôi càng được vui mừng hơn nữa vì người anh em đã chọn cho mình những chỗ dựa vững chắc: Chúa Thánh Thần, Đức Mẹ Maria, đoàn chiêm yêu quý.

Nhân cơ hội này, người anh em Tân Giám Mục cũng gửi lại cho mỗi chúng tôi một thông điệp đáng quý, đáng trân trọng và đáng để làm kim chỉ nam cho cuộc đời lữ hành của chúng tôi, dù ở bậc sống nào: Tin tưởng nơi Mẹ Maria, cùng Mẹ Maria xin vâng, và bước đi trong ánh sáng của Thánh Thần, để tiến vào cuộc sống mới, cuộc sống vĩnh cửu. Chúc tụng ngợi khen Chúa muôn đời, vì bao việc kỳ diệu của Ngài đang hiển thị trước mắt chúng tôi. Amen.

Pm. Cao Huy Hoàng

Viết thay cho anh em cùng lớp với Đức Tân Giám Mục Vinh Sơn.